

20. L'adéu de Moisès: la vista des del mont Nebo (Dt 32 i 34)

Moisès ja era molt vell, però la Bíblia diu que la seva vista no s'havia apagat. Malgrat la seva fortalesa, Déu li havia comunicat una decisió difícil d'acceptar:

"Veuràs la terra amb els teus ulls, però no hi entraràs". Per què va passar això?

La Bíblia ens explica que hi va haver un moment al desert (a Meribà) on el poble va tornar a

queixar-se amargament per la manca d'aigua. Moisès, esgotat per la tossuderia de la gent, va perdre per un instant la calma. En lloc de parlar a la roca com Déu li havia manat per mostrar el Seu poder, Moisès la va colpejar dues vegades amb ràbia. Com a líder que parlava cara a cara amb Déu, se n'esperava una confiança absoluta, i aquesta relliscada va fer que la seva missió acabés abans de creuar el riu.

Però Déu el va tractar amb un amor immens. El va cridar a pujar al cim del mont Nebo. Des d'allà, en un dia clar, Déu li va mostrar en una panoràmica increïble tota l'extensió de la Terra Promesa: les valls verdes, el riu Jordà i les muntanyes llunyanes. Moisès va poder veure que tot el seu esforç havia valgut la pena. Allà mateix, en pau amb el Senyor, Moisès va morir. El mateix Déu l'enterre en un lloc secret perquè ningú convertís la seva tomba en un ídol. El seu successor seria Josuè, qui finalment guiaria el poble a l'altra banda.

Amb aquest episodi tan emotiu, tanquem el recorregut pel Pentateuc (els primers cinc llibres de la Bíblia).

Punts clau segons la Bíblia

- La responsabilitat del líder: La Bíblia ensenya que a qui més se li dona (com Moisès), més se li demana. La seva falta a Meribà ens recorda que fins i tot els més grans depenen de la gràcia de Déu.
- Moisès com a servidor humil: En acceptar que ell no entraria a la terra, Moisès va demostrar que no buscava l'èxit personal, sinó complir la voluntat de Déu per al seu poble.
- La meta està més enllà: Sant Agustí explica que el fet que Moisès (la Llei) no entri a la terra simbolitza que la Llei per si sola no salva; necessitem algú que ens porti a la meta, i aquest és Jesús (representat per Josuè).
- Una mort en pau: Moisès va morir feliç veient que la promesa es complia. Ens ensenya que de vegades plantem llavors que altres colliran, i això també forma part del pla de Déu.
- El pas del testimoni: La transició a Josuè mostra que l'obra de Déu no depèn d'una sola persona, sinó que continua a través de les generacions.

Text bíblic

Consulta la font original aquí: **Deuteronomi 34 (BCI)**

Activitats de Reflexió

1. Comprensió del text: Des de quin mont va veure Moisès la Terra Promesa i qui va ser escollit per succeir-lo en l'entrada a Canaan?
2. Contingut doctrinal: Què ens ensenya l'incident de Meribà sobre la confiança que Déu demana a aquells que tenen una responsabilitat sobre els altres?
3. Simbologia teològica: Per què es diu que Josuè és una figura de Jesús en aquest relat de l'arribada a la meta?
4. Aplicació catequètica: Moisès va treballar 40 anys per un fruit que ell no gaudiria directament. Com pots tu treballar amb alegria pels altres sense buscar el reconeixement immediat?

5. Compromís de fe: Moisès mor confiant en la promesa de Déu des de lluny. En quina situació de la teva vida necessites avui confiar que Déu actua, encara que no en vegis els resultats finals?

[← Torna a l'Inici](#)